

Sygn. akt III Kow.1592/16wz

POSTANOWIENIE

Dnia 26.01.2017r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekretarz sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. Dariusz Iwanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **Dyrektora AŚ S.** w sprawie **skazanego B. W. (W.) s. R.** iG.z d. T., ur. dnia (...) w A. K., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w K. z dnia 11.02.2009r., sygn. akt X K 1989/08 za czyn z art.286§1kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w T. z dnia 22.11.2010r., sygn. akt VIII K 1269/10 za czyn z art.284§2kk na karę roku pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w A. K. z dnia 20.10.2009r., sygn. akt II K 610/09 za czyn z art.286§1kk, art.291§1kk na karę roku pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w T. z dnia 09.08.2011r., sygn. akt VIII K 807/11 za czyn z art.280§1kk, art.284§2kk na karę 4 lat pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk i art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanemu B. W. (W.) s. R.;**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w S. wystąpił z wnioskiem o warunkowe przedterminowe zwolnienie B. W.wskazując na ustaloną wobec skazanego pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną.

Uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 18.07.2014r. Koniec kary przypada na dzień 09.12.2017r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wywiadu kuratora z dnia 2.02.2011r. z dnia 10.05.2011r., z dnia 20.07.2015r., z dnia 6.09.2016r. wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym wykazywał skłonności do naruszania zasad porządku prawnego. W opinii

matki, skazany na wolności funkcjonował bez zastrzeżeń, nie zażywał środków odurzających, nie kontaktował się z osobami o negatywnej opinii. Tego, typu kontakty miał w 2011r. W tym okresie miał skłonności do naruszania prawa.

Ustalenie kuratora z dnia 17.02.2011r. potwierdzają, że skazany na wolności przejawiał skłonności do naruszania prawa oraz utrzymywania kontaktów z osobami zdemoralizowanymi, ze środowiska przestępczego. Nadto, w dniu 20 lipca 2010r. w B. będąc w towarzystwie osób zdemoralizowanych wywołał awanturę i zakłócił porządek w miejscu publicznym. Został ukarany grzywną.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 13.10.2016r. wynika, że pozytywnie oceniono postępy skazanego w procesie resocjalizacji. Skazany nie ujawniał zachowań agresywnych w czasie odbywania kary. Zdaniem psychologa, można domniemywać że nie jest to podstawowy wzorzec zachowania skazanego w sytuacjach konfliktowych.

Zachowanie skazanego w podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie może być pominięte przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia. Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacji stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z wniosku Administracji AŚ S. wynika, że skazany w toku odbywania kary był 38 razy nagradzany regulaminowo. Wskazać należy, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa od 2011r., od dnia 22.07.2015r. skazany zaczął korzystać z widzeń bez dozoru poza obrębem aresztu, a od dnia 30.09.2015r. z zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki penitencjarnej.

Jednak, mimo uzyskanych licznych wniosków nagrodowych, zachowania skazanego nie można ocenić jako wyróżniającego. Skazany popełnił przekroczenie, za które wymierzono mu karę dyscyplinarną (03.2012r.), której wykonanie zawieszono ze względów wychowawczych.

Skazany w OZ U. przebywa od 18.12.2014r. W dniu 31.05.2011r. ze względów bezpieczeństwa decyzją Komisji penitencjarnej został wycofany z zakładu karnego typu półotwartego i skierowany do jednostki penitencjarnej typu zamkniętego. W dniu 30.06.2014r. decyzją Komisji penitencjarnej ponownie został skierowany do zakładu karnego typu półotwartego, a od 6.05.2015r. skazany odbywa karę w systemie otwartym.

Skazany, wobec przełożonych prezentuje postawę regulaminową. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nadto, karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania a zadania wynikające z (...) realizuje w stopniu pozytywnym. Ukończył program resocjalizacji dla osadzonych ze skłonnościami do zachowań agresywnych, program readaptacyjny z zakresu kształtowania umiejętności społecznych i podstaw komunikacji interpersonalnej. Skazany pracuje odpłatnie poza aresztem w (...), O. P.. Z powierzonych mu obowiązków wywiązuje się prawidłowo. Zarówno do popełnionego przestępstwa, jak i trybu życia prowadzonego na wolności, ma krytyczny stosunek. Powyższe ustalenia uprawniają do stwierdzenia, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności jest dobre.

Dodać trzeba, że poprawna postawa nie jest jedyną przesłanką, którą należy brać pod uwagę przy ustalaniu pozytywnej prognozy kryminologicznej. Nie można pomijać przesłanki dotyczącej okoliczności popełnienia przestępstw, które należy ocenić łącznie z zachowaniem skazanego podczas pobytu na wolności i w okresie izolacji. Ustalono, że skazany posiadając pozytywną opinię środowiskową popełnił kolejne przestępstwa także z groźbą użycia przemocy. Zatem, poprawne zachowanie, w przypadku skazanego nie stanowi swoistego rodzaju gwarancji, że skazany nie popełni przestępstwa.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKZw 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKZw 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKZw. 38/14).

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazany dopuścił się popełnienia przestępstw z art.284§2kk, art.286§1kk, art.291§1kk, art.280§1kk, art.280§1kk. Z wyroku w sprawie VIII K 807/11 wynika, że wobec osób pokrzywdzonych tj. dwóch ekspedientek sklepowych zachował się wyjątkowo nagannie. Skazany posługiwał się atrapą pistoletu i groził jego natychmiastowym użyciem.

Przypomnieć należy, że wyrok w sprawie II K 610/09 zapadł w dniu 20.10.2009r. Sąd meriti wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat. Innymi słowy mimo zapadłego wyroku w dniu 11.02.2009r. w sprawie XK 1989/08 po raz kolejny zastosował wobec skazanego dobrodziejstwo środka probacyjnego.

Skazany zlekceważył dwie orzeczone wobec niego kary o charakterze wolnościowym i w dniach 19.05.2009r., 20.05.2009r., 5.03.2010r., 6.03.2010r., 5.12.2010r., 21.12.2010r. oraz 30.12.2010r. popełnił kolejne przestępstwa z tym że dwa ostatnie z groźbą użycia przemocy. Dodać należy, że z wywiadu kuratora wynika że skazany w tym okresie zachował się nagannie.

Popełnione przestępstwa oraz uporczywe naganne zachowanie dowdzą, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia jego ustalona karalność. Z informacji(...)z dnia 28.11.2016r. wynika, że skazany był 4-krotnie karany, w tym 2-krotnie na kary o charakterze wolnościowym.

Skoro zastosowane wobec skazanego dwukrotnie środki związane z poddaniem go próbie okazały się nieskuteczne i nie powstrzymały skazanego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, to wobec takiego sprawcy ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna zostać przeprowadzona w sposób szczególnie wnikliwy.

Stwierdzić zatem należy, że okoliczności popełnienia przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego o warunkowe zwolnienie, bowiem wskazują na takie jego cechy osobowości jak skłonności przywłaszczania mienia zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Ponownie wskazać należy, że okoliczności popełnienia przestępstwa muszą zostać uwzględnione przy kształtowaniu prognozy kryminologiczno-społecznej. Sąd penitencjarny odwołuje się do stanowiska SA w Gdańsku wyrażonego w postanowieniu z dnia 22.04.2013r. sygn. II AKz w 789/13 z którego wynika, że zastosowanie instytucji warunkowego zwolnienia nie może zaprzeczać celom kary które legły u podstaw jej wymiaru. Orzekając o warunkowym zwolnieniu z reszty kary nie można pominąć przesłanek którymi kierował się sąd w przedmiocie odpowiedzialności karnej skazanego aby nie doprowadzić do zdeprecjonowania tego orzeczenia". (podobnie vide: postanowienie z dnia 2.09.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 1708/14, z dnia 24.11.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 2365/14, z dnia 4.03.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 347/15, z dnia 15.06.2016r. sygn. II AKz w 848/16, z dnia 5.10.2016r. sygn. II AKz w 1818/16 oraz z dnia 24.10.2016r. sygn. II AKz w 1971/16).

W postanowieniu z dnia 8.11.2016r. w sprawie II AKz w 2101/16 Sąd Apelacyjny w Gdańsku między innymi wskazał, że wykonanie kary pozbawienia ma na celu także „... zaspokojenie społecznego poczucia sprawiedliwości i spełnienia celów prewencji ogólnej. Ingerencja w wymiar kary przyjęty w wyroku skazującym poprzez jej skrócenie - w szczególności gdy jej koniec rysuje się jako odległy (...) nie może prowadzić do sytuacji w której decyzja w przedmiocie udzielenia warunkowego zwolnienia stanowiłaby asumpt do wykształtowania społecznego przeświadczenia o pobłażliwości sprawców określonych przestępstw”. (vide podobnie : postanowienie z dnia 17.10.2016r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 1934/16, z dnia 11.10.2016r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 1902/16).

Wskazać ponownie trzeba, że skazany nie potrafił dwukrotnie docenić środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego, która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny w całej rozciągłości podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKz w 429/06,

że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa, mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Postawa skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (skłonności do naruszania porządku prawnego i kontakty z osobami zdemoralizowanymi na wolności), okolicznościami popełnienia przestępstw oraz nieskutecznością stosowanych w przeszłości środków związanych z poddaniem go próbie.

Ta bowiem ocena nie daje podstaw do sformułowania wniosku, że na obecnym etapie resocjalizacji, mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności skazany będzie przestrzegał zasad porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał w sposób właściwy.

Sąd penitencjarny dostrzega pozytywne zmiany zachodzące w osobowości skazanego, jednakże na obecnym etapie odbywania kary brak jest podstaw do przyjęcia, że zmiany te mają charakter trwały, rokujący osiągnięcie celów kary. Jednakże skazany w okresie 2008-2010 zachowywał się rażąco nagannie. Zatem okres resocjalizacji w warunkach izolacji więziennej winien odpowiednio długi i na tyle skuteczny, aby można było zasadnie przyjąć, że skazany po opuszczeniu aresztu śledczego nie popełni przestępstwa a szczególności z groźbą i użyciem przemocy.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.